

בארבעה צדדים שעולים לעשרה
כתרים לע"ב אמות. זהו שפתוב
(משלי יא) ובאבד רשעים רנה.

שמוכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל
רפא"ל שולטים על ארבעת
הצדדים (היסודות) הטובים של
האדם, שהם מים ואש ורוח
ועפר, ולכל אחד יש לו ארבע
פנים: עון משחית אף וחמה,
תלויים (שולטים) על מרה לבנה,
שראה עושה סרכה. ובמרה
האדם של הפכד שהתאדם
במאדים. ובמרה ירקה שאחווה
בפכד, שהוא חרב מלאך המות,
שנאמר בה (שם ה) ואחריתה מרה
כלענה חדה כחרב פיות. ובמרה
שחרה, לילית, שבת, שולטון
בטחול, שהוא עצבות, שאול
תחתית, עניות וחשך, בכיה
והספד ורעבון.

מיד כשעוברות קלפות אלו
מהאדם, שולט עליו עץ החיים
בע"ב פנים, שהם י' י"ה יה"ו
יה"ה, שנמצאו עשרה תלויים
מארבע רוחות, שהם יה"ה,
שנאמר בהם, כה אמר ה' מארבע
רוחות באי הרוח. זהו רוחו של
משיח, שנאמר בו (ישעיה יא) ונתה
עליו רוח ה', כשהוא מנשב באזן
זמין של הלב, ששם חכמה מצד
החסד, שבו הרוצה להחפים
יזרים בחכמה. וחס"ד נושב
בבינה. שפחכמה י', בבינה ה',
בתפארת ו', במלכות ה'. יהוה
דופק בכל הארבעה, שעולים
לעשרה, ולע"ב מחשבת הלב.

זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. זמין הוא
מים, והוא יד הגדולה. משמאל
אש, והיא יד החזקה. בעמוד
האמצעי י"ד רמה, שהיא רוח
הקדש. והפל בן י"ד.

כי רוח החיה באופנים. אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ולכו (יחזקאל א). בו מתנהגים מים ואש. שאוחז בשניהם, ודופק בעורקי
המח, שהוא מים. ובעורקי הלב, שהוא אש. ורוח בכנפי ראה.

דעון משחית אף וחימה. דבהון דפיק רוח סערה. בארבע
סטריין, דסלקין לי' פתריין לע"ב אומין, הדא הוא דכתיב,
(משלי יא) ובאבד רשעים רנה.

דמיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל, שולטין על ארבע
סטריין (ס"א יסודין) טבין דבר נש, דאינון מיא
ואשא ורוחא ועפרא, וכל חד אית ליה ארבע אנפין. עון
משחית אף וחימה, תלויין (ס"א שלטין) על מרה לבנה,
דריאה דעביד סרכא. ובמרה סומקא דכבד, דאתאדם
במאדים. ובמרה ירוקא דאחידא בכבדא, דאיהו חרפא
דמלאך המות, דאתמר בה (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה
חדה כחרב פיות. ובמרה שחורה, לילית, שבת,
שולטנותא בטחול, דאיהו עצבו, שאול תחתית, עניותא
וחשוכא בכיה והספדא ורעבון.

מיד דמתעברין אליו קליפין מבר נש, שלטא עליה
אילנא דחיי, בע"ב אנפין, דאינון י' י"ה יה"ו
יה"ה, דאשתכחו עשרה תלויין מארבע רוחות, דאינון
יהוה, דאתמר בהון, כה אמר יהוה מארבע רוחות באי
הרוח, דא הוא רוחו דמשיח. דאתמר ביה, (ישעיה יא) ונתה
עליו רוח יי, כד איהו מנשב באזן זמיןא דלבא, דתמן
חכמה מסטרא דחסד, דביה הרוצה להחפים יזרים
בחכמה. וחס"ד נושב בבינה, דבחכמה י'. בבינה ה'.
בתפארת ו'. במלכות ה'. יהוה דפיק בכלהו ארבע.
דסלקין לעשר. ולע"ב מחשבה דלבא.

דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, זמיןא איהו מים. ואיהו יד
הגדולה. משמאלא אש. ואיהי יד החזקה. בעמודא
דאמצעיתא, י"ד רמה. דאיהי רוחא דקדשא. וכלא בן
י"ד.

כי רוח החיה באופנים אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת
לכו. (יחזקאל א) ביה מתנהגים מיא ואשא. דאחיד
בתרוייהו, ודפיק בערקין דמוחא, דאיהו מים. ובערקין
דלבא, דאיהו אש. ורוח בכנפי ריאה.

יהיה שמה הרוח ללכת ולכו (יחזקאל א). בו מתנהגים מים ואש. שאוחז בשניהם, ודופק בעורקי
המח, שהוא מים. ובעורקי הלב, שהוא אש. ורוח בכנפי ראה.

בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דְּגוּפָא, אֲשֶׁתְּכַח גְּלַגְלִי זַמָּא דְאֹרִייתָא, וְגַלְגְּלִי רְקִיעָא, דְּאִינוּן אַשָּׁא. כְּלֵהוּ סַלְקִין וְנַחְתִּין בִּיה. וְאִיהוּ אֲתַרְיָה בֵּין רְקִיעָא וְזַמָּא, מְאֵנָא דִּילִיָּה אֲרָעָא, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וּבְגִוּוּנָא דְעוֹפִין, פְּתִיחוּ גְדַפְיָהוּ, לְקַבְּלָא רוּחָא לְפִרְחָא בִּיה. הֵכִי כָּל אֲבָרִים דְּגוּפָא, פְּתִיחִין בְּכַמְה מְקוּרִין, בְּכַמְה פְּרָקִין, בְּכַמְה עֲרָקִין, בְּכַמְה אֲדָרִין דְּלָבָא, אֲדָרִין דְּמוּחָא, לְקַבְּלָא לִיה. דְּאִי לָאו דְּנָשִׁיב בְּתֵין דְּלָבָא, הָוָה נוֹרָא דְּלָבָא, אוֹקִיד כָּל גּוּפָא. וּבְכַמְה סוּלְמִין, וְאֲדָרִין, דְּעֲרָקִין דְּקָנָה דְּלָבָא, וְקָנָה דְּרִיאָה, כְּלֵהוּ מִפְּתַקְנִין לְגַבְיָה. כִּד סְלִיק דְּבוּרָא, עַל פְּנֵי דְּרִיאָה, אֲתַעְבִּיד קוּל. בְּהֵוָה זְמָנָא (קֹהֶלֶת י) פִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוּל. (תהלים כט) קוּל יְיָ עַל הַמַּיִם. מְסֻטְרָא דְּמֵיָא, דְּאִיהוּ מוּחָא, דְּתַמָּן סְלִיק בְּכַנְפֵי רִיאָה. קוּל יְיָ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, מְסֻטְרָא דְּלָבָא, כִּד נִפִּיק מִפּוּמָא, אֲתַקְרִי דְּבוּר.

וְלִקְבֹּל תְּרִין פְּנֵי רִיאָה, דְּפִתְחִין גְּדַפִּין לְקַבְּלָא לִיה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (יחזקאל א) וּפְנִיָּהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְמַעְלָה. הֵכִי שְׁפּוּן גְּטָלִין לִיה לְדִבּוּר, וּפְרַחִין לִיה לְעִילָא.

וּבְגִוּוּנָא דְּאִינוּן חֲמִשָּׁה כַּנְפֵי (ס"א ענפי) רִיאָה, כְּלֵהוּ פְּתִיחִין בְּלָא סְרְכָא, לְקַבְּלָא הָאִי קוּל, הֵכִי נְמִי צְרִיכִין לְמַהוּי חֲמִשָּׁא תְּקוּנִין דְּפּוּמָא, כְּלֵהוּ פְּתִיחִין בְּלָא סְרְכָא, בְּחִמְשׁ תְּקוּנִין דְּאִינוּן: (דף רכ"ח ע"א) אַחַהֶע בְּגִוּוּן. בּוּמַף בְּשְׁפּוּן. גִּיכַק בְּחִיף. דַּטְלַנַת בְּלִישְׁנָא. זִסְשַׁרְץ בְּשִׁינִים. וְדְבוּר דִּיהָא בְּהוּן, בְּלָא סְרְכָא וְעַפּוּכָא כְּלָל. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טָרִם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רְבָקָה יוֹצֵאת. דָּא צְלוּתָא, דְּאִיהוּ דְּבוּר. וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתִּי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שְׁמַקּוּבָל. וְאִי אֵית סְרְכָא וְנִפְקָא בְּעַכּוּבָא, יוֹדַע אֲנִי שְׁמַטְרָף. בְּגִין (ס"א גוין) סְרְכָא בְּרִיאָה דְּאִיהִי טְרַפָּה.

תְּפַלְתִּי בְּפִי, יוֹדַע אֲנִי שְׁמַקּוּבָל. וְאִם יֵשׁ סְרְכָה וְיוֹצֵא בְּעַכּוּב, בְּרִיאָה שְׂהִיא טְרַפָּה.

בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר וְאֶבֶר שֶׁל הַגּוּף נִמְצָאִים גְּלַגְלֵי יָם הַתּוֹרָה וְגַלְגְּלֵי הָרְקִיעַ, שֶׁהֵם אֵשׁ. כְּלֵם עוֹלָם וְיוֹרְדִים בּוֹ, וְהוּא מְקוּמוֹ בֵּין רְקִיעַ וְיָם. כְּלֵי שְׁלוֹ אֲרָץ, שְׂהִיא שְׂכִינָה.

וּכְמוֹ עוֹפוֹת, פּוֹתְחִים כַּנְפֵיהֶם לְקַבֵּל רוּחַ לְפִרְחָ בּוֹ - כֶּף כָּל הָאֵיבָרִים אֵיבָרֵי הַגּוּף פּוֹתְחִים בְּכַמְה מְקוּרוֹת, בְּכַמְה פְּרָקִים, בְּכַמְה עוֹרָקִים, בְּכַמְה חֲדָרֵי הַלֵּב, חֲדָרֵי הַמֶּחֶם, לְקַבֵּל אוֹתוֹ. שְׂאִם לֹא יִנָּשֵׁב בְּכַתֵּי הַלֵּב, הִיָּה אֵשׁ הַלֵּב שׁוֹרֵף כָּל הַגּוּף. וְכַמְה סְלֻמוֹת וְחֲדָרִים שֶׁל עוֹרָקֵי קָנָה הַלֵּב וְקָנָה הָרִאָה, כְּלֵם מִתְתַקְנִים אֵלָיו. בְּשַׁעֲרוֹתָהּ הַדְּבוּר עַל פְּנֵי הָרִאָה, נַעֲשֶׂה קוּל. בְּאוֹתוֹ זְמַן, (קֹהֶלֶת י) פִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוּל. (תהלים כט) קוּל ה' עַל הַמַּיִם - מִצַּד הַמַּיִם, שְׂהוּא מַח, שְׂשֵׁם עוֹלָה בְּכַנְפֵי רִאָה. קוּל ה' חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ - מִצַּד הַלֵּב, כְּשִׁיּוֹצֵא מֵהַפֶּה, נִקְרָא דְּבוּר.

וּבְגִוּוּן שְׁתֵּי כַּנְפֵי רִאָה שְׁפּוֹתְחוֹת כַּנְפֵים לְקַבְּלוֹ, זְהוּ שְׂכַתוּב (יחזקאל א) וּפְנִיָּהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְמַעְלָה - כֶּף שְׂפִתִים לּוֹקְחוֹת הַדְּבוּר וּמְפָרִיחוֹת אוֹתוֹ לְמַעְלָה. וּכְמוֹ שְׂאוֹתָן חֲמִשׁ כַּנְפֵי (ענפי) רִאָה, כְּלָן פּוֹתְחוֹת בְּלָא סְרְכָה לְקַבֵּל קוּל זֶה - כֶּף גַּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲמִשָּׁה תְּקוּנֵי הַפֶּה, כְּלֵם פּוֹתְחִים כְּלֵי סְרְכָה בְּחִמְשָׁה תְּקוּנִים, שֶׁהֵם: אַחַהֶע בְּגִוּוּן. בּוּמַף בְּשַׁפְּתִים. גִּיכַק בְּחִיף. דַּטְלַנַת בְּלִישְׁוֹן. זִסְשַׁרְץ בְּשִׁנִים. וְדְבוּר שְׂהִיָּה בְּהֵם כְּלֵי סְרְכָה וְעַכּוּב כְּלָל, זְהוּ שְׂכַתוּב (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טָרִם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רְבָקָה יוֹצֵאת, זוֹ תְּפַלְתִּי, שְׂהוּא דְּבוּר, וּבְגִלְלָה נְאֻמַּר, אִם שְׁגוּרָה יוֹדַע אֲנִי שְׁמַטְרָף, בְּגִלְל (בגון) סְרְכָה